

Toespraak van Hare Majesteit de Koningin

Kerstboodschap tot het Nederlandsche volk

Londen, 25 Dec.—Hedenmiddag sprak Hare Majesteit Koningin Wilhelmina voor Radio-Oranje een Kerstboodschap uit, gericht tot Nederland, die als volgt luidde:

Landgenooten in Nederland,
OK dit jaar wil ik U een gezegend Kerstfeest en Nieuwjaar toewensen, in de stellige verwachting van een spoedige algeheele bevrijding.

Ik verheug mij, tot U te spreken in het besef, mij gelijkelijk tot allen te wenden, tot de zoekenden en tot hen die wellicht nog niet zoeken, zoowel als tot hen die den weg naar Bethlehem reeds kennen. Ik gehoorzaam daarbij aan de bedoeling en aan de bestemming van de heerlijke gave, welke God ons schonk in de komst van Christus.

Thans wil ik tot U spreken over Kerstmis zelf.

In den tijd toen onze wereld nog zoo was gelijk wij haar altijd gekend hebben en zooals wij verwacht hadden dat zij altijd blijven zou, vierden wij onbezorgd en in blijde stemming feest en wij waren bijna vergeten dat de blijdschap, waarvan de engel in Bethlehem's velden ons kond doet, op ons afkwam voor een donkeren, ja een zeer donkeren achtergrond. Want voorspoed en vrede en nog zooveel meer hadden toen dat donker over ons bewustzijn teruggedrongen, tot het zich plots, nu in de laatste jaren, in alle perken te buiten gaande ontfermdrukking, eilende en bieuvervrieten aan ons vertoont en door het ontzettend gebeuren dat het na zich sleept, uitgegroeid is tot eene ons beklemmende werkelijkheid.

DE Kerstboodschap is geen schrijnende tegenstelling tot onze huidige toestand en het nameloos leed dat wij verduren; zij is er juist om dat leed, de onpeilbare, troostende liefde van Christus. En waar alles ons dreigt te ontzinken en te vergaan, is zij het eenige vaste dat boven den afgrond oprijst. Door haar kunnen wij een moedig en overtuigd "neen" toeroepen aan het machtsbedrog van dien afgrond die ons met vernietiging bedreigt, steunend op het hooge "ja" van God, ten opzichte van het leven dat ons in die boodschap tegenklinkt; zij bevestigt ons het eeuwig en onwankelbaar bestaan van "het leven" en van "het licht der menschen," gelijk Johannes dit in zijn Evangelie zoo kernachtig zegt. De komst van dat leven, van dat licht in deze wereld, zij beteekent de vervulling van de belofte van Gods vernieuwing van den mensch.

In Bethlehem daar komen wij allen tezamen. Daar

worden wij ons bewust van die liefde, die ons allen omvat en ons allen samenbindt en van onze liefde tot den medemensch. Daar leeren wij begrijpen wat roeping is bij ons werk, bij ons gemeenschappelijk arbeiden aan één groot doel. Daar zien wij, helderder dan waar ook, de noodzaak, het welslagen van dien arbeid en het bereiken van dat doel boven alles te stellen.

KERSTMIS is het feest der beloften; ook van de belofte aan ons van een betere toekomst, waarvan wij hopen en mogen verwachten dat zij spoedig zal aanbreken. Die toekomst zal voor een belangrijk deel gerondvest zijn op ons aller nauwe samenwerking in den geest als hier omschreven. Niets kan ons daarop beter voorbereiden dan de Kerstgedachte.

Ook nog in anderen zin is ons Kerstfeest rijk aan beloften; het belooft ons de eindoverwinning van het goede over het kwade. Nog ligt de wereld verzonken in den nacht van verdeeldheid en strijd, van smart en rouw.

"Want wij weten, dat het gansche schepsel tezamen zucht."

Ja, wij weten het, want de wereld is nog niet af. Nog werkt Christus aan haar volmaking en voltooiing. Maar er zal een dag komen waarop Zijn werk af zal zijn. Dan zal Hij wederkeeren bij de menschen "en Hij zal bij hen wonen en zij zullen Zijn volk zijn." "en God zal alle tranen van hunne oogen afwisschen" en de dood zal niet meer zijn, noch rouw noch geweet, noch moeite zal meer zijn; want de eerste dingen zijn voorbijgegaan."

Het zoude aan wijding te kort schieten zijn om hier, voor de radio, te besluiten met een gebed en toch, waar wij schier nergens anders aan kunnen denken dan aan het nameloos lijden, dat ons volk getroffen heeft, gaan onze gedachten vaak ongemerkt daarin over. God alleen weet, hoeveel handen zich daartoe vouwen, zeker oneindig veel meer dan wij kunnen vermoeden.

IK voel mij in den geest vereenigd met U, gedenkend de ontvoerde mannen en allen die zuchten in gevangenis en martelkamp, alle moeders en kinderen en alle anderen die honger en koude lijden, alle zwakken en zieken, onze opofferende helden en heldinnen van het verzet, onze strijdkrachten te land, ter zee en in de lucht, onze koopvaarders en visschers en onze zoo zwaar beproefde rijksgenooten in grooter Nederland onder de keerkringen.

Moge Gods zegen met U allen zijn, waar gij U ook bevindt."

ZWARE GEVECHTEN IN DE ARDENNEN

Duitsch winteroffensief reeds belangrijk vertraagd

Londen, 28 Dec.—Op Zaterdag 16 December onttekende veldmaarschalk von Rundstedt een hevige Duitsch offensief aan de grens van de Ardennen. "Er staat," zoo verklaarde hij, "bij dit offensief voor Duitschland alles op het spel." Het Duitsche plan was, in één stoot de bruggen over de Maas tusschen Luik en Givet in handen te krijgen, zoo mogelijk dieper België binnen te rukken en aldus de bevoorradings van groote Geallieerde legergroepen in gevaar te brengen, en het gansche Westelijk Front te ontwrichten. Dit plan is mislukt. Von Rundstedt heeft het Geallieerde front geen vitale schade kunnen toebrengen. Zijn offensief is vertraagd. Hevige Geallieerde bombardementen hebben de Duitsche colonnes geteisterd. Door zich met twee tanklegers buiten de beschutting van den Westwal te wagen, heeft von Rundstedt de mobiele Duitsche reserves blootgesteld aan ernstige risico's.

Von Rundstedt poogde aanvankelijk door te breken naar Luik. Alle listen en lagen werden door de Duitschers gebruikt. Maanden lang hadden zij dit offensief voorbereid. Zij hadden Engelsch-sprekende Duitsche soldaten voor een speciaal cursus bijeengebracht, sommigen zelfs tijdelijk een plaats gegeven in kampen van Amerikaanse krijgsgevangenen om er een Amerikaans accent op te doen—alles met het doel om speciale groepen te vormen voor het zaaien van verwarring achter de Amerikaanse linies en voor, zoo mogelijk, het doden van de Amerikaanse bevelhebbers.

Bevelhebbers zijn niet gedood. De aanvankelijke verwarring werd snel gestuit, toen de Amerikaanse politie er toe overging, aan alle verdacht-uitziende personen vragen te stellen die alleen maar een geboren en getogen Amerikaan kon beantwoorden.

De Duitschers konden niet verhinderen dat de Geallieerde tegenstand op hun flanken steeds sterker werd. Afsneden en geïsoleerde Amerikaanse eenheden hielden

dapper stand en wonnen belangrijke tijd. Vergeefs poogden de Duitschers de linie Monschan-Malmédy-Stavelot te doorbreken.

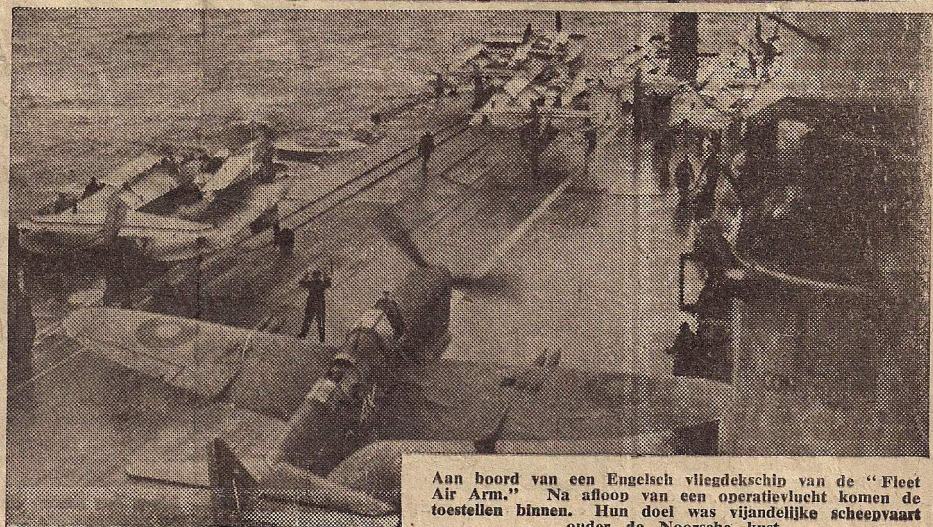
Toen volgde een tweede tankstoot van von Rundstedt, ditmaal gericht op de Maas tusschen Luik en Namen. Ook deze werd opgevangen.

Een derde stoot, vlak voor Kerstmis, richting Dinant, werd teruggedrongen, nadat de eerste Duitsche tanks de Maas tot op 8 km. waren genaderd.

Onderwijl rukten de Amerikanen vanuit Centraal-Luxemburg naar het Noorden op. Een Amerikaanse colonne wist contact tot stand te brengen met het garnizoen van Bastogne, dat een week lang heldhaftig het hoofd had geboden aan concentrische zware Duitsche aanvallen.

Teistering uit de lucht

Tijdens de eerste week van zijn offensief had von Rundstedt het voordeel, dat mist de activiteit van de Geallieerde luchtmacht beperkte of zelfs geheel uitschakelde. Maar op Zaterdag vóór Kerstmis klaarde het op. Alleen al van Zaterdagmiddag tot Maandagavond werden meer dan 12.000 aanvalsvluchten uitgevoerd. De Lufwaffe verloor meer dan 400 toestellen. Duitsche colonnes werden aan flarden geschoten. De Duitschers moesten er toe overgaan, overdag hun verkeer stop te zetten, waardoor hun aanvallen nog meer aan élan verloren.

Aan boord van een Engelsch vliegdekschip van de "Fleet Air Arm." Na afloop van een operatievlucht komen de toestellen binnen. Hun doel was vijandelijke scheepvaart onder de Noorsche kust.

Sinds Zaterdag 16 December zendt "Herrijzend Nederland," de zender op vrijen vaderlandschen grond, niet langer uit op 420 meter, maar op 435 meter.

NIEUWS UIT BEVRIJD GEBIED

- Een Eindhovenensch dagblad vertelt hoe een kapelaan door een nonnetje uit de handen van de Duitsers werd bevrijd. Tijdens de beschieting van een dorpje niet ver van Eindhoven had de kapelaan zich op straat begeven om aan burgers en soldaten geestelijke hulp te verleenen. De zusters van de meisjesschool, die zich verdienstelijk maakten met de verpleging van gewonden, werden ongerust toen hun rector om middernacht nog niet was teruggekeerd. Een van hen vatte het plan op om op zoek te gaan. Ondanks de duisternis slaagde zij erin den gezochtte op te sporen. Deze was namelijk in handen gevallen van een Duitse patrouille en werd verdacht van spionage. In een commandopost werd hij onderzocht op typisch Duitse manier. Dat zou zijn redding worden. De officier bulderde zoo hard dat het zoekende zusterje onmiddellijk wist waar zij moest zijn. Niettemin keerde zij eerst naar de school terug om den losprijs te halen. Overtuigd dat zij in haar opzet slaagen zou, stapte zij even later den commandopost binnen. Haar verschijsning veroorzaakte eenige consternatie, maar zij gaf den Duitschers geen kans om lang over het doel van haar komst na te denken. Na een paar minuten had de rector zijn vrijheid terug, dank zij den practischen geest van het nonnetje. De losprijs bestond uit . . . een paar brooden!
- In Nijmegen vond een bijeenkomst plaats van de "Koninklijke Nederlandsche toonkunstenaars-vereniging," in welke bijeenkomst de tijdelijke voorzitter, P. Versloot, den laatsten voorzitter Nico van der Stadt heracht, die in 1942 door de Duitschers was gefusillieerd.
- Door het personeel der werkplaatsen en de lijnwerkers der Gemeentetram te Nijmegen is een fonds gesticht. De leden hiervan zullen tenminste gedurende een half jaar wekelijks twee procent van hun loon afstaan voor de oorlogsslachtoffers.
- Dat het een groot verschil maakt of men Duitschers of Engelsen ingekwartierd krijgt, is, voor hen die dat misschien nog niet mochten weten, nog eens duidelijk gebleken toen iemand, die door het Militair Gezag belast is met het uitbetalen van inkwartieringsgelden voor Engelse soldaten, bij een van zijn eerste adressen waar hij kwam van de vrouw des huizes moest vernemen, dat zij daar absoluut geen vergoeding voor wilde hebben. Nee, meneer moest het geld maar geven aan de getroffensten of aan het Rode Kruis, die konden het beter gebruiken. Toen hij bij het huis er naast kwam met de mededeeling, dat mevrouw zoo- en zooveel kreeg voor inkwartiering, vroeg deze, zichtbaar met het geval verlegen, wat haar buurvrouw had gedaan. Toen zij het antwoord hoorde, was ook het hare spoedig klaar: "Geeft U dit geld ook maar aan het Rode Kruis." Een ander zei weer: "Ik zou het niet over m'n hart kunnen verkrijgen geld van de Engelsen te nemen." En zoo ging het maar door. Resultaat, dat de incasseerder op een dag fl.147,45 kreeg om af te dragen aan het Rode Kruis.
- Het Limburgsch Dagblad meldt uit het plaatsje Groenstraat over een blijde thuiskomst: "Zaterdag arriveerde plotseling onze dorpsgenoot Hennes Nivelstein. Hij was in de Meidagen 1940 met het tweede Canadeesche legercorps voor de bevrijding van zijn vaderland. De zangvereniging St. Rochus en de fanfare St. Elisabeth brachten een serenade."

1944: van vesting-Europa tot vesting-Duitschland

De bovenstaande kaart doet zien, welke fundamentele verandering zich in het groote oorlogsjaar 1944 heeft voltrokken. Overal zijn de Duitse legers onder het lijden van zware verliezen teruggedrongen. De Sowjet-Unie is van Duitschers gezuiverd. De Russen staan in Oost-Pruisen, bij Warschau en bij Boedapest. In Italië zijn de Geallieerde legers opgerukt van Napels tot de Povlakte. In het

Westen zijn Frankrijk, België en Zuid-Nederland vrijwel geheel bevrijd. Duitschland, de vesting-zonder-dak, is twaalf maanden van het jaar onderworpen geweest aan meedoogenlooze bombardementen. De druk op Duitschland, ter zee, te land en in de lucht, van Oost, West en Zuid, zal in 1945 worden volgehouden tot de Geallieerde legers hun zegevieren intocht hebben gedaan in Berlijn.

7 Dagen

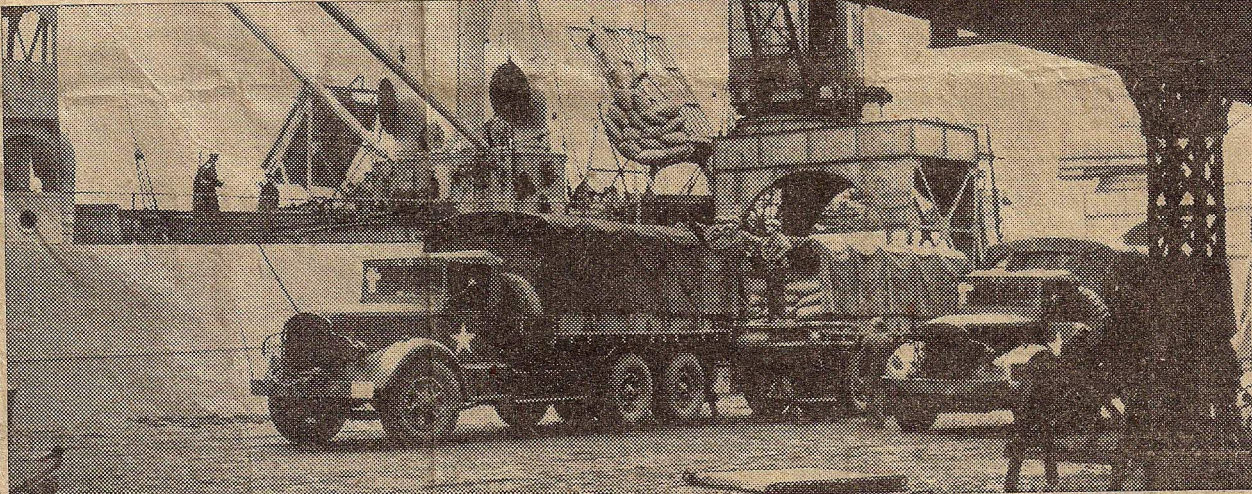
- Zondag, 24 Dec., Maandag, 25 Dec., Dinsdag 26 Dec.** Duitse offensief in de Ardennen voortgezet. Duitschers bereiken punten vlak ten O. van Dinant, aan de Maas. Zware Geallieerde luchtaanvallen op Duitse colonnes, o.a. op tanks bij St. Vith. **Luftwaffe** verliest 222 toestellen. Russen omsingelen Boedapest. **Campagne** op Leyte en Samar (Philippijnen) geëindigd. Churchill en Eden arriveeren in Athene, waar op 26 Dec. een conferentie begint van alle politieke partijen, onder voorzitterschap van aartsbisschop Damaskinos. Geallieerde luchtaanval op Belawan Deli (Sumatra).
- Woensdag, 27 Dec.** Duitschers teruggedreven van Celle en Omev. Amerikaansche garnizoen van Bastogne ontzet. Duitse troepen bij Boedapest in tweeën gesplitst. Euskirchen, Andernach, Homburg, Fulda en Geroelstein gebombardeerd. Conferentie in Athene verdaagd. Japansch vliegkampschip tot zinken gebracht.
- Donderdag, 21 Dec.** Duitschers overschrijden weg Luik-Bastogne-Arion. Stavelot en Malmédy door Amerikanen heroverd. Keulen, Bonn en Trier gebombardeerd. Nog strijd in Athene. Amerikanen bombardeeren Moekden (Mandsjoerije).
- Vrijdag, 22 Dec.** Engeland zal leger met 250.000 man uitbreiden. Duitschers in Laroche. Amerikaansche tegenaanval in Centraal-Luxemburg. Raffinerij van Politz (Silezië) en doelen in Koblenz gebombardeerd.
- Zaterdag, 23 Dec.** 7.000 vliegtuigen vallen Duitse strijdkrachten in Ardennen aan, alsmede toevorlijnen voor 't Duitse offensief. Groote tankslag ten W. van Boedapest.

Z.K.H. Prins Bernhard, bevelhebber der Nederlandsche strijdkrachten, heeft in een Kerstboodschap verklaard:

"Ik denk op dezen dag aan de mannen van onze Koninklijke Brigade "Prinses Irene," die reeds in ruime mate hebben getoond, de offers te willen dragen voor het goed vervullen van hun taak. Ik denk aan alle leden der binnenlandsche strijdkrachten in bevrijd gebied die, niettegenstaande alle ellende, doorstaan tijdens de bezetting, direct onder de moeilijkste omstandigheden, met het grootste enthousiasme en de grootste offervaardigheid, bereid waren, den strijd tegen den vijand voort te zetten.

Ik denk vooral aan alle leden der binnenlandsche strijdkrachten in bezet gebied die onder den onmenscheelijken-terreur van den vijand doorzetten, en aan ieder van ons, van hoog tot laag, een bezielend voorbeeld zijn.

In dit, het moeilijkste en zwaarste van alle Kerstfeesten dezer laatste jaren, wensch ik U sterkte voor de toekomst, en den vrede des harten."

De haven van Antwerpen is weer in vol bedrijf. Elken dag komen convooien aan. De lading wordt op de kaden overgenomen door groote vrachtautos met aanhangwagen en direct naar het front vervoerd.